

Επιλέξτε τη σωστή απάντηση:

1. Ο Γιώργος ανέλαβε την ευθύνη για την αποτυχία της εκδήλωσης.

Σε ποιο χρόνο βρίσκεται το ρήμα «ανέλαβε»;

- A) ενεστώτα B) παρατατικό Γ) αόριστο Δ) παρακείμενο
E) καμία από τις προηγούμενες

2. Ο συγκεκριμένος ποδοσφαιριστής επέμεινε στην απόφασή του να αποσυρθεί από την ενεργό δράση.

Σε ποιο χρόνο βρίσκεται το ρήμα «επέμεινε»:

- A) αόριστο B) παρατατικό Γ) ενεστώτα Δ) παρακείμενο
E) υπερσυντέλικο

3. Στο νοσοκομείο απαγορεύεται η είσοδος στα δωμάτια των αρρώστων χωρίς ειδική άδεια.

Η λέξη «αρρώστων» είναι:

- A) ουσιαστικό B) επίθετο Γ) επίρρημα Δ) ουσιαστικοποιημένο επίθετο
E) αντωνυμία

4. Ο γκρίζος ουρανός μαρτυρεί πως σύντομα θα βρέξει.

Η λέξη «γκρίζος» είναι:

- A) ουσιαστικοποιημένο επίθετο B) αντωνυμία Γ) επίρρημα Δ) ουσιαστικό
E) επίθετο

5. Το παράγωγο επίθετο του ρήματος *διορθώνω* είναι:

- A) διόρθωση B) διορθωτικός Γ) διορθωμένος Δ) διορθωτής
E) καμία από τις προηγούμενες

Συμπληρώστε τις προτάσεις, επιλέγοντας την κατάλληλη λέξη:

6. Ο άνθρωπος _____ το σπίτι καταστράφηκε από τη φωτιά, αποζημιώθηκε.

- A) του οποίου B) τον οποίο Γ) των οποίων Δ) τους οποίους E) κανένα από τα προηγούμενα

7. Ευχαρίστησε όλους _____ βοήθησαν στην πραγματοποίηση της εκδήλωσης.

- A) όσων B) όσους Γ) όσα Δ) όσες E) όσοι

8. Περνώντας από την παλιά μου γειτονιά, χαιρετώ όλους _____ ξέρω.

- A) όσοι B) όσες Γ) όσων Δ) όσους E) κανένα από τα προηγούμενα

9. Μια αντώνυμη λέξη του επιθέτου *άκαρπος*, είναι:

- A) άγονος B) μάταιος Γ) εύφορος Δ) άσκοπος E) ανώφελος

10. Το παράγωγο ουσιαστικό του ρήματος *εξηγώ* είναι:

- A) εξηγητέος B) εξήγηση Γ) εξηγητικός Δ) εξηγημένος E) κανένα από τα προηγούμενα

11. Το παράγωγο επίθετο του ρήματος *καθαρίζω* είναι:

- A) καθαρός B) καθαρισμένος Γ) καθαριότητα Δ) καθαρίστρια E) συλλογισμένος

12. Το απόγευμα είχε _____ αέρα ο οποίος πήρε τη σκεπή του παλιού σπιτιού.

A) πολύ B) πολύς Γ) πολλοί Δ) πολλής E) πολλή

13. Η μαμά απουσίαζε σε ταξίδι και στο σπίτι επικρατούσε _____ ακαταστασία.

A) πολλής B) πολλοί Γ) πολλή Δ) πολύ E) καμία από τις προηγούμενες

14. _____ τις ευθύνες σου για να βοηθήσεις το παιδί σου.

A) Ανέλαβε B) Αναλαμβάνει Γ) Προσέλαβε Δ) Ανάλαβε

E) καμία από τις προηγούμενες

15. _____ μια πίτσα να φάμε γιατί πεινάσαμε, σε παρακαλώ!

A) Παρήγγειλε B) Παράγγειλε Γ) Παραγγείλτε Δ) Παράγγειλες E) καμία από τις προηγούμενες

16. Η κάμερα _____ τον διαρρήκτη την ώρα που παραβίαζε την πόρτα του σπιτιού.

A) κατέγραψε B) κατάγραψε Γ) κατάγραφε Δ) καταγράφει E) κατέτρεξε

Επιλέξτε τη σωστή απάντηση. Μόνο μία είναι η σωστή απάντηση από τις A,B,Γ,Δ,E.

17. Ο αόριστος του ρήματος *εκφράζει* είναι:

A) εξέφραζε B) έχει εκφράσει Γ) είχε εκφράσει Δ) θα εκφράσει

E) εξέφρασε

18. Ο παρατατικός του ρήματος *υπερβάλλει* είναι:

A) υπερέβαλε B) υπέρβαλλε Γ) έχει υπερβάλει Δ) υπερέβαλλε E) καμία από τις προηγούμενες

19. Ο συνοπτικός (στιγμιαίος) μέλλοντας του ρήματος *υπάρχει* είναι:

A) θα υπάρχει B) θα έχει υπάρξει Γ) θα υπάρξει Δ) είχε υπάρξει E) καμία από τις προηγούμενες

20. Ο παρατατικός του ρήματος *κατανέμονται* είναι:

A) κατανεμήθηκαν B) κατανέμονταν Γ) έχουν κατανεμηθεί Δ) είχαν κατανεμηθεί E) θα έχουν κατανεμηθεί

21. ___ ψος, πλατ ___, κ__ τρινο, πιθαν ___, φιλ __

A) ύ, ύ, ί, ή, οι B) οί, ί, ί, εί, ί Γ) ί, ύ, ί, ή, ύ

Δ) εί, ί, ύ, εί, οί E) ύ, ί, ί, ή, οί

22. ___ ρθός, ευτυχ___ς, περν___ντας, χ___ρος, κ___νος

A) ω, ω, ο, ό, ώ B) ο, ό, ώ, ώ, ό Γ) ο, ώ, ώ, ώ, ώ

Δ) ω, ώ, ό, ό, ό E) ο, ό, ο, ώ, ό

Διαβάστε το κείμενο «Γραφείον ευρέσεως εργασίας» και απαντήστε τις ερωτήσεις 23-30.

Ο Αναστάσης είναι ένας νέος που ζει στην Αθήνα στα μέσα της δεκαετίας του 1950, ο οποίος νιώθει ξεκομμένος από την οικογένεια και τον κοινωνικό του περίγυρο. Σε αυτό το απόσπασμα από «Τα μηχανάκια», την πρώτη συλλογή διηγημάτων του μεταπολεμικού πεζογράφου Μένη Κουμανταρέα, ο Αναστάσης αποφασίζει να ψάξει για δουλειά.

Την άλλη μέρα ξύπνησε πρωί, ελαφρύς σαν πούπουλο. Πλύθηκε, ντύθηκε, άρπαξε μια φέτα βουτυρωμένο ψωμί και χύθηκε στους δρόμους. Περπάτησε με το κεφάλι ψηλά, χαμογέλασε στον φούρναρη που τον καλημέρισε κι έστειλε στον κουρέα του ένα φιλικό χαιρετισμό - γρήγορα θα τον είχε πάλι πελάτη. Βάδισε κάμποσο, ώσπου βγήκε στη λεωφόρο. Τα δέντρα εκεί πρασίνιζαν, κουρεμένα και φυτεμένα με τάξη πάνω στο πεζοδρόμιο, κρατώντας το ένα τον ώμο τ' αλλουνού, σαν στοιχισμένοι μαθητές την ώρα της γυμναστικής. Χάρηκε που ο δρόμος στις γωνιές δεν είχε αποθηκέψει σκουπίδια. Φαντάστηκε τους σκουπιδιάρηδες άγγελους να δροσίζουν το πρόσωπο της πολιτείας με φρέσκο ποτιστικό νερό. Το φως της μέρας ήταν πεντακάθαρο, λες και το είχαν αλλάξει σήμερα. Περνούσε πάνω στο μάγουλο του δρόμου σαν ακονισμένο ξυράφι. Τ' αυτοκίνητα φαρδιά, με καλογουαλισμένα φτερά και συντηρημένες λαμαρίνες, κυλούσαν πάνω στην ασφαλτο χωρίς να την πληγώνουν. Κι ο τροχαίος* στη μέση του δρόμου με την κολλαρισμένη στολή του, το κράνος του που φεγγοβολούσε, φαινόταν να πιάνει τ' αυτοκίνητα από μιαν αόρατη κλωστή. Ως κι οι κοπέλες ήταν διαφορετικές σήμερα, ξυπνημένες θαρρείς από ύπνο θανάτου που τις είχε σκεπάσει με καινούριο πρόσωπο. Τ' αγόρια είχαν παντελόνια στην τρίχα κι έναν αέρα αυτοπεποίθησης. Άλλοι κρατούσαν την τσάντα του σχολείου, κι άλλοι τα σύνεργα της δουλειάς· οι εργάτες το κολατσό τους τυλιγμένο σε μια πετσέτα. Κι οι γέροι είχαν έναν τρόπο να τον κοιτάζουν λες κι ακόμα θυμόντουσαν πως είχαν περάσει από νέοι. Ο Αναστάσης πήδησε σ' ένα λεωφορείο. Χαμογέλασε στον εισπράχτορα που του έκοψε εισιτήριο και του έδωσε μια θέση που περίσσευε. Απ' το παράθυρο τα σπίτια, με τα σεντόνια γεμάτα ύπνο ακόμα, έφευγαν προς τα πίσω. Ο ήλιος τα τίναζε με τις άταχτες αχτίδες του. Ένα μικρό αγόρι φάνηκε να κυνηγά το λεωφορείο. Όχι για να το προφτάσει στη στάση, μα για να πηδήξει στον προφυλακτήρα. Όταν κατόρθωσε να το φτάσει και να κρεμαστεί, ο εισπράχτορας σηκώθηκε από τη θέση του και του χτύπησε θυμωμένα το τζάμι. «Μπρος, δίνε του». Το παιδί έμεινε για λίγο κοιτάζοντας τον εισπράχτορα. Τα χέρια του ήταν πολύ λιγνά, το πρόσωπό του γλομό, κρατιόταν με κόπο. Έπειτα έβγαλε στον εισπράχτορα τη γλώσσα του. Την ίδια στιγμή, τρομαγμένο, άφησε τα χέρια του να ξεφύγουν και πήδησε χάμω. Ο Αναστάσης είδε το αγόρι να χάνεται στη στροφή του δρόμου. Είχε ακόμα μπρος στα μάτια του τα χέρια του, λιγνά, που πάλευαν να κρατηθούν. Κατέβηκε στην επόμενη στάση. Περπάτησε κοιτάζοντας τα σπίτια και τους αριθμούς. Ύστερα στάθηκε μπροστά σε μια είσοδο μεγάρου. Διάβασε μια ταμπέλα με κεφαλαία ξεθωριασμένα: ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΥΡΕΣΕΩΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ. Δίστασε, έπειτα προχώρησε, μπήκε κι άρχισε ν' ανεβαίνει τις σκάλες. Ήταν ατέλειωτες να τις ανεβεί κανείς, μα του άρεσαν. Του άρεσε καθετί που ψήλωνε, που τον ανέβαζε. Όπως τα γράμματα στην αρχή μιας ταινίας. Έφτασε στο έβδομο πάτωμα, έψαξε, ρώτησε, τέλος χτύπησε μια πόρτα. Επειδή δεν πήρε απάντηση, άνοιξε και γλίστρησε αθόρυβα στο εσωτερικό. Στο βάθος

της κάμαρης μια κοπέλα έγγραφε στη γραφομηχανή. Ούτε που σήκωσε τα μάτια της πάνω του. Έγραφε σαν υπνωτισμένη. Χρειάστηκε να πάει να σταθεί πολύ κοντά της για να τότε δει. Είχε δυο μάτια κλουβισμένα* σε χοντρούς φακούς, που έμοιαζαν ν' αποστειρώνουν το φως. Σαν δυο ψάρια μέσα στη γυάλα τους. Ύστερα η μηχανή έπαψε απότομα. «Μια στιγμή παρακαλώ». Άνοιξε την πόρτα του διπλανού γραφείου και χώθηκε μέσα. Ξαναγύρισε σχεδόν αμέσως και του είπε με την ίδια απaráλλαχτη φωνή, που έμοιαζε τυπωμένη σε κορδέλα μαγνητοφώνου.* «Περιμένετε παρακαλώ. Ο κύριος Διευθυντής είναι απασχολημένος». Ξανάπιασε το γράψιμο. Τα μάτια της δεν κοίταζαν καθόλου τα πλήκτρα. Ήταν από τις τυφλές δακτυλογράφους.* Ο θόρυβος της μηχανής είχε αποκτήσει τώρα μιαν ένταση και μια πυκνότητα, σαν να στριφογύριζε κανένα ελικόπτερο πάνω από το κεφάλι του Αναστάση. Άθελά του χαμήλωσε για να προστατευθεί. Έπεσε σε μια καρέκλα. Προσπάθησε να κρατηθεί ακίνητος, μα κάθε φορά που η κοπέλα πατούσε κανένα πλήκτρο δυνατότερα, τα πόδια του έφευγαν προς τα μπρος, σαν να τα βαρούσε κανένας γιατρός με σφυράκι. Ήθελε να τη διακόψει, να της πει πως δεν πείραζε που ο Διευθυντής ήταν απασχολημένος, και ότι θα μπορούσε να ξαναπεράσει. Κι αύριο μέρα ήταν. Μα δεν έβρισκε τρόπο να της μιλήσει. Επειδή δεν μπορούσε να μιλά, να κάθεται ακίνητος, να περιμένει, σηκώθηκε και πήγε στο παράθυρο. Ήταν ένα στενό, δυτικό παράθυρο. Έσκυψε να δει κάτω και ζαλίστηκε. Τον χώριζαν από το έδαφος εφτά ψηλά, θεόρατα πατώματα. Ο αστυφύλακας της τροχαίας ήταν μια τελεία. Το κράνος βουλιαγμένο κάτω από τον ήλιο, οι κλωστές στα χέρια του σπασμένες. Ξαφνικά τον Αναστάση τον έπιασε το στομάχι του. Σταύρωσε τα χέρια του γύρω στη μέση κι έσκυψε το κεφάλι. Τα πλήκτρα της μηχανής δούλευαν σε ρυθμό πολυβόλου. Αμέσως ύστερα, ο γνώριμος πονοκέφαλος σφίχτηκε γύρω στο κεφάλι του σαν αρραβώννας.* Άφησε το στομάχι του κι έπιασε το κεφάλι του. Μα ο πόνος, επιδέξιος ξιφομάχος, τον χτυπούσε ύπουλα στο αφύλαχτο μέρος. Κοίταξε με αγωνία την κοπέλα. Έγραφε ίσια, μονοκόμματα, με τα κλουβισμένα μάτια της σκλαβωμένα πάνω στο χαρτί. Μόνο ο κύλινδρος της μηχανής μετατοπιζόταν ολοένα κι αριστερότερα έχοντας μια τάση να τρυπήσει τον τοίχο και να περάσει στο γραφείο του διευθυντή. Ο Αναστάσης έκανε μερικά βήματα πίσω, κι ήρθε να στηριχθεί πάνω στην πόρτα. Για μερικά δευτερόλεπτα έμεινε εκεί με το πρόσωπο τσαλακωμένο, τα χέρια κλεισμένα σε γροθιές. Ύστερα έκανε απότομη στροφή, άνοιξε την πόρτα κι, αφήνοντάς την ορθάνοιχτη, πετάχτηκε έξω.

M. Κουμανταρέας, *Τα μηχανάκια*, Κέδρος 2008

Λεξιλόγιο:

- * τροχαίος: ο αστυνομικός της Τροχαίας
- * κλουβισμένα: οι φακοί των γυαλιών παρομοιάζονται με κλουβί των ματιών της δακτυλογράφου
- * τυπωμένη σε κορδέλα μαγνητοφώνου: ηχογραφημένη
- * τυφλές δακτυλογράφοι: όσες δακτυλογραφούν με τυφλό σύστημα
- * αρραβώννας: δαχτυλίδι αρραβώνων

23. Ο Αναστάσης είναι ένας νέος:

- A) που έχει αρκετές ευκαιρίες να εργαστεί, αλλά δεν αποφάσισε ακόμα τι ακριβώς θέλει να κάνει
- B) που παίρνει την απόφαση να αναζητήσει εργασία, προσπαθώντας να βγει από το περιθώριο και να εξασφαλίσει τα απαραίτητα για την επιβίωση και την αξιοπρέπειά του
- Γ) που δεν επιθυμεί να εργαστεί διότι τον συντηρούν οι γονείς του
- Δ) που δεν επιθυμεί να εργαστεί προς το παρόν, μέχρι να ολοκληρώσει τις σπουδές του
- E) επιθυμεί να εργαστεί, αλλά περιμένει την κατάλληλη ευκαιρία για μια εργασία που θα τον εκφράζει και θα τον ευχαριστεί

24. Ο Αναστάσης ξεκινάει τη μέρα του:

- A) με χαρά κι αισιοδοξία και όλα γύρω τού φαίνονται υπέροχα κάτω από τον λαμπερό ήλιο
- B) με επιφύλαξη εξαιτίας όλων αυτών που συμβαίνουν γύρω του
- Γ) με απαισιοδοξία διότι δεν είναι η πρώτη φορά που ψάχνει για δουλειά
- Δ) με αγωνία διότι επιθυμεί να βρει μια εργασία ανάλογη με τα ενδιαφέροντά του
- E) με αρνητικά συναισθήματα διότι γνωρίζει ακριβώς πόσο δύσκολη είναι η εύρεση εργασίας

25. Στο λεωφορείο, ο Αναστάσης γίνεται μάρτυρας ενός περιστατικού που τον προβληματίζει:

- A) ένα αγόρι μπαίνει στο λεωφορείο κι επειδή δεν έχει χρήματα να πληρώσει το εισιτήριο ο εισπράχτορας το διώχνει
- B) ο εισπράχτορας μπαίνει στο λεωφορείο για έλεγχο και αναγκάζει ένα παιδί που δεν είχε εισιτήριο, να κατέβει
- Γ) ο εισπράχτορας αναγκάζει όλους τους επιβάτες που δεν έχουν εισιτήριο να κατέβουν από το λεωφορείο
- Δ) ένα αδύνατο αγόρι σκαρφαλώνει λαθραία στον προφυλακτήρα του λεωφορείου και ο εισπράχτορας το διώχνει
- E) κάποιοι επιβάτες δεν έχουν χρήματα για να κόψουν εισιτήριο, ο εισπράχτορας όμως τους επιτρέπει να παραμείνουν στο λεωφορείο γιατί τους λυπάται

26. Η πρώτη εντύπωση του Αναστάση από το γραφείο, είναι:

- A) θετική, αφού αμέσως τον ρωτούν πώς μπορούν να τον εξυπηρετήσουν
- B) αρνητική, αφού παρά τα πλούσια προσόντα που διαθέτει, τον απορρίπτουν
- Γ) αρνητική, αφού ο διευθυντής τού μιλάει απότομα
- Δ) θετική, αφού όλοι του δίνουν σημασία και τού μιλούν με ευγένεια
- E) αρνητική, αφού κανένας δεν αντιλαμβάνεται την παρουσία του και δεν του δίνουν σημασία

27. Η δαχτυλογράφος:

- A) είναι μια ευγενική κυρία που προσπαθεί να εξυπηρετήσει τον Αναστάση
- B) είναι ευδιάθετη, χαμογελαστή και γλυκιά
- Γ) είναι μια γυναίκα χωρίς ανθρώπινα χαρακτηριστικά, άχρωμη, απρόσωπη, με αδιάφορη και τυποποιημένη φωνή, που λειτουργεί σαν καλοκουρδισμένη μηχανή, χωρίς καμιά ανθρώπινη έκφραση, χαράς, λύπης ή κούρασης
- Δ) υποδέχεται τον Αναστάση με χαρά και του προσφέρει καφέ και γλυκό
- E) ενημερώνει αμέσως τον διευθυντή για την παρουσία του Αναστάση στο γραφείο

28. Ο Αναστάσης, κατά την παραμονή του στο γραφείο:

- A) νιώθει ακόμα πιο αισιόδοξος διότι η δαχτυλογράφος τον ενημερώνει ότι υπάρχει μια διαθέσιμη θέση για εργασία
- B) χάνει τη διάθεση και την αισιοδοξία του, νιώθει δυσφορία και πονοκέφαλο και θέλει να φύγει
- Γ) νιώθει το ηθικό του να αναπτερώνεται και είναι βέβαιος πως σύντομα θα εργάζεται
- Δ) συναντιέται με τον διευθυντή ο οποίος τον παραπέμπει σε ραντεβού με κάποιον εργοδότη
- E) απογοητεύεται γιατί ενημερώνεται από τη δαχτυλογράφο πως η τελευταία διαθέσιμη θέση εργασίας δόθηκε σε κάποιον πριν από λίγο

29. Τελικά, ο Αναστάσης:

- A) βρίσκει την εργασία που επιθυμούσε κι ετοιμάζεται να ξεκινήσει γεμάτος χαρά και ενθουσιασμό
- B) φεύγει απογοητευμένος μετά τη συνάντησή του με τον διευθυντή
- Γ) φεύγει απογοητευμένος διότι η εργασία που του προτείνουν δεν ταιριάζει στον χαρακτήρα του
- Δ) περιμένει μέχρι το απόγευμα κι όταν βλέπει πως δεν ασχολούνται μαζί του, αποφασίζει να αποταθεί αλλού
- E) απογοητευμένος από τον αφιλόξενο χώρο εργασίας, καταλαμβάνεται από πανικό και, μαζεύοντας όσες δυνάμεις του απέμειναν, βγαίνει γρήγορα έξω

30. Ο Αναστάσης στο κείμενο εκπροσωπεί:

- A) τους νέους με όνειρα και φιλοδοξίες που ταλαιπωρούνται από την ανεργία και χάνονται μέσα στους γρήγορους ρυθμούς της αστικοποίησης
- B) τους νέους με όνειρα και φιλοδοξίες που παρά την ταλαιπωρία, βρίσκουν τελικά την εργασία που τους αξίζει
- Γ) τους νέους μιας εποχής που τους προσφέρει τα πάντα χωρίς να καταβάλουν καμία προσπάθεια
- Δ) τους νέους των ανώτερων κοινωνικών στρωμάτων που για να γεμίσουν τον ελεύθερο τους χρόνο, ψάχνουν μια εύκολη εργασία που δεν απαιτεί ιδιαίτερο κόπο και χρόνο
- E) τους νέους που αναγκάζονται να ξενιτευτούν για να εξασφαλίσουν μια καλή ζωή